

vilken runa han borde använda. Samma bruk av **ᚱ**-runan förekommer på Ängby-stenen i Bromma, U 60. Se L. Wimmer, *Runeskriftens Oprindelse* (1874), s. 200 f., *Die Runenschrift* (1887), s. 244 f., E. Brate i *Runverser* (ATS 10), s. 88, *Runologiska spørsmål* (1886), s. 26 f.

34—36 **ifr** är en förkortad skrivning för **iftir** 'efter'.

*Anundr* och *Þorgisl* äro mycket vanliga namn över hela Norden under vikingatiden. Om *Asgautr* se E. Wessén, *Studier till Sveriges hedna mytologi och fornhistoria* (1924), s. 92 f., *Nordiska namnstudier* (1927), s. 82 med not 4.

## 125. Tomteboda, Solna sn.

Pl. 81.

Litteratur: E. Brate, Anteckningar (ATA).

Avbildningar: Brate 1903 och 1916 (ATA).

Två runstensfragment, funna på Tomteboda blindinstituts tomt, sannolikt delar av samma runsten.

Det ena (A) låg 1903 »ovanpå muren utanför södra ändan av trädgårdsbyggnaden». Vid Brates besök år 1915 var stenen försvunnen. Vaktmästaren vid Blindinstitutet, som har innehaft sin plats sedan 1911, säger sig aldrig ha sett stenen eller hört talas om den; troligen har den därför försvunnit före 1911.

Det andra fragmentet (B) påträffades 1915 under schaktningsarbeten »vid gamla trädgårdsbyggnaden i sluttningen åt söder, där järnvägen nu har sina nya spår». Den 1903 undersökta biten var, säger Brate, »funnen tätt bredvid». Fragmentet förvaras tills vidare i Blindinstitutet, bland dess undervisningsmateriel.

Gråsten. Fragment A: längd 55 cm., bredd 38—17 cm. Fragment B: längd 42 cm., bredd 30 cm.; styckets raka kant, som troligen har varit runstenens överkant, är 27 cm. Runorna äro tämligen oregelbundna, och ristningen förefaller, av fragment B att döma, ha varit dåligt utförd.

Inskrift:

Fragment A: **suein** × **R** × **S** -

Fragment B: - **uri** × **hipa**

Till läsningen: Brate läser fragment B: **t** × **kera** × **hipa**. Han förmodar, att runorna i den ena slingan av fragment A, **suein** ×, ha utgjort inskriftens början och återgivit namnet Sven. Fragment B har tillhört inskriftens mittparti, och slutligen har andra delen av fragment A följt, som skulle ha innehållit sista runan i prep. **iftir** 'efter' jämte början av ett namn.

## 126. Över-Järva, Solna sn.

Pl. 81, 82.

Litteratur: E. Brate, Anteckningar (ATA); Solna Hembygdsförenings årsskrift 1926, s. 43, 1927—28, s. 13, 1932—34, s. 88; Järvafältets fornlämningar (1929), s. 33.

Avbildning: Brate 1902 (ATA).

Denna intressanta runsten har i senare tid både upptäckts och åter förkommit. Den upptäcktes år 1900 och låg enligt Brate (1902) »i en skogsbacke V om Över-Järva gård nära dess västra gräns mot åkermark, inom vilken en källa är belägen, varur vatten hämtas av gårdens folk. En väg leder från gården västerut över järnvägen och sedan längs södra gärdesgården